

Dosarul nr. 2ra-1417/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteeanu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Sagaidac Andrei,
reprezentat de către avocatul garantat de stat Russu Alexandr,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Sagaidac Andrei
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”A-PETROLEUM GROUP”, privind
încasarea plăților salariale

împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

Pe data de 15 august 2019, Sagaidac Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”A-PETROLEUM GROUP”, ulterior concretizată la data de 07 noiembrie 2019 și 17 februarie 2020, privind încasarea sumei de 3150 lei cu titlu de salariu neachitat, a sumei de 633 lei cu titlu de penalitate, 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 24000 lei în calitate de compensație pentru 8 luni de absență forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 14 mai 2019, între intimat, în calitate de angajator, și recurent, în calitate de salariat, a fost încheiat un contract individual de muncă privind angajarea recurentului în calitate de operator de produse petroliere și gaz lichefiat. Termenul contractului a fost stabilit pentru o perioadă nedeterminată, acesta producând efecte de la 14 mai 2019. Din motive necunoscute însă, la 01 iunie 2019, angajatorul, fără a emite un ordin de concediere a salariatului, a adus la cunoștința recurentului că acesta nu mai este angajat la compania dată. Relevă că din 14 mai 2019 până la 01 iunie 2019, reclamantul a efectuat 7 schimburi, pentru care la concediere nu a fost remunerat, astfel angajatorul încălcând prevederile contractuale.

Susține că pînă la momentul depunerii prezentei cereri, nu a avut posibilitatea să se angajeze, astfel neavînd o sursă de întreținere, iar acțiunile angajatorului i-au cauzat un prejudiciu moral, pe care îl evaluează la 3 000 lei.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat încasarea de la pîrît a plăţilor salariale în mărime de 3150 lei, a penalităţii în mărime de 633 lei, a sumei în mărime de 24 000 mii lei cu titlu de compensaţie pentru opt luni absenţă forţată de la muncă şi a prejudiciului moral în cuantum de 3000 mii lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Chişinău, sediul Centru, din 18 februarie 2020, s-a admis acţiunea parţial. S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "A-PETROLEUM GROUP" în beneficiul lui Sagaidac Andrei salariul neachitat de 3150 lei (trei mii o sută cincizeci lei) şi penalitatea de 633 lei (şase sute treizeci şi trei lei). În partea pretenţiilor privind încasarea sumei cu titlu de compensaţie pentru cinci luni absenţă forţată de la muncă şi a prejudiciului moral, cererea de chemare în judecată s-a respins drept neîntemeiată. S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "A-PETROLEUM GROUP" în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei (o sută cincizeci lei).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 07 iulie 2020, a fost admis apelul declarat de către avocatul Russu Alexandr, în interesele apelantului Sagaidac Andrei. A fost casată hotărîrea Judecătorei Chişinău, sediul Centru, din 18 februarie 2020 în partea respingerii acţiunii şi respectiv în partea încasării taxei de stat, cu emiterea unei noi hotărîri în această parte. Astfel, instanţa a dispus încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată "A-PETROLEUM GROUP" în beneficiul lui Sagaidac Andrei, a salariului lunar în mărime de 3150 lei până la data emiterii ordinului de concediere, a sumei de 6300,00 (şase mii trei sute) lei cu titlu de prejudiciu moral. S-a încasat, de asemenea, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 572,50 lei. În rest hotărîrea a fost menţinută.

În favoarea acestei soluţii, instanţa de apel a indicat că soluţia instanţei de fond privind admiterea parţială a acţiunii este una incorectă, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator şi interpretarea eronată a normelor de drept material.

Faptul că angajatorul nu dispune de actul de concediere a salariatului Sagaidac Andrei, la data examinării prezentei cauze în ordine de apel (07 iulie 2020), presupune că relaţiile de muncă nu sînt întrerupte, iar angajatorul are obligaţia de a achita salariul. Iar referitor la faptul că îi permite sau nu să intre la muncă, este o asumare a angajatorului.

Instanţa de apel a considerat necesar de încasat 2 salarii medii în calitate de recompensă morală pentru apelantul Sagaidac Andrei, pe care l-a apreciat la suma de 6300 lei, ţinînd cont de faptul cu ultimul de mai mult timp se află fără serviciu, astfel nu dispune de surse de existenţă, iar comportamentul angajatorului denotă pasivitate, în lipsa unor probe în ordinea prevăzută de legislaţia muncii, acesta evitînd a contribui la rezolvarea litigiului de muncă în termenul stabilit de 30 zile. Astfel, prejudiciul moral se confirmă prin suferinţele morale la care a fost supus apelantul, atît prin interzicerea de a se prezenta la serviciu, cât şi prin refuzul angajatorului de a emite ordine, certificate, acte care se emit doar de angajator.

La 25 august 2020, avocatul Russu Alexandr a declarat recurs împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curţii de Apel Chişinău, în interesele lui Sagaidac Andrei, iar la 02 septembrie 2020 recurs suplimentar.

În susţinerea cererii de recurs, a indicat că recurentul nu este de acord cu mărimea prejudiciului moral acordat de instanţa de apel, evaluîndu-l la 20000 lei şi solicită, de asemenea, încasarea de la intimat a penalităţii de întîrziere în cuantum de 633 lei. Totodată, mai consideră recurentul că instanţa de apel neîntemeiat a respins capătul de cerere privind încasarea compensaţiei pentru absenţa forţată de la muncă ori, la caz,

recurentului nu i-a fost permis să își efectueze obligațiunile/drepturile sale de salariat, iar culpa/vinovăția fiind doar a angajatorului, care de altfel este obligat să remunereze și acest capăt de cerere.

În drept, a invocat prevederile art. 85, 429437, 440, 445 Cod de procedură civilă, art. 45, 55, 90, 128, 131, 146, 329, 330 Codul muncii, art. 1998,2036 Cod civil.

A solicitat recurentul admiterea cererii de recurs, scutirea integrală de la achitarea taxei de stat, precum și casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie integral admisă acțiunea recurentului, astfel cum a fost formulată.

Examinînd admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 septembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. La 23 septembrie 2020, a fost înregistrată referința depusă de către intimat, expediată prin intermediul poștei electronice.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 iulie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 23 iulie 2020 (f.d.104), însă nu există dovada recepționării la aceeași dată de către participanții la proces.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 25 august 2020 de către recurent în interiorul termenului legal.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Russu Alexandr în interesele lui Andrei Sagaidac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărîre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicînd determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către avocatul Russu Alexandr în interesele lui Andrei Sagaidac.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de avocatul Russu Alexandr în interesele lui Andrei Sagaidac nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Russu Alexandr în interesele lui Andrei Sagaidac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu